NIEUWSBRIEF HERFST 2022

Copernicuslaan 1, 8251 AB Dronten
0321 - 76 70 85
info@hospice-dronten.nl
www.hospice-dronten.nl

hospice dronten

Professor Keirse is een erkend deskundige op gebied van rouw en verlies. Zijn faam was hem vooruit gesneld, want de grote zaal van Open Hof zat dinsdag 11 oktober zó vol dat er stoelen bijgeplaatst moesten worden.

Facts & Figures

Gedurende het derde kwartaal van 2022 hebben we in het hospice 16 nieuwe gasten mogen verwelkomen. De vier gastenkamers zijn gedurende deze periode in totaal 254 dagen bezet geweest.

Het aantal vrijwilligers is dit kwartaal ongewijzigd gebleven. Op 1 juli 2022 zijn we gestart met 103 vrijwilligers. Er zijn drie vrijwilligers (twee vrijwilligers en een stagiaire) gestopt en er zijn drie nieuwe vrijwilligers (twee vrijwilligers en een stagiaire) gestart.

Nieuws van het bestuur

We berichtten eerder over de toekomst van Open Hof en ons daaraan verbonden hospice. Ook de krant besteedde er recent aandacht aan: de Protestantse Gemeente Dronten wil afstand doen van het gebouw maar weet nog niet op welke wijze en aan wie.

Gelukkig is de huisvesting van het hospice op de huidige locatie voor de komende paar jaar verzekerd. De onderhandelingen over de verlenging van het huurcontract worden momenteel afgerond. Intussen denkt het bestuur na over de toekomst. Dat is lastig met zoveel onzekerheden, maar afwachten is geen optie.

Wat het heden betreft, we hebben de week van de palliatieve zorg zojuist afgesloten en het was weer een succes. Er waren de traditionele appel- en perenverkoop in het winkelcentrum, de spinning-marathon waarvan de opbrengst bestemd was voor het hospice en professor Manu Keirse was uitgenodigd om een lezing te geven in Open Hof. ▶

Professor Keirse is een erkend deskundige op gebied van rouw en verlies. Zijn faam was hem vooruit gesneld, want de grote aula van Open Hof zat zó vol dat er stoelen bijgeplaatst moesten worden. Hij hield voor een doodstille zaal een boeiend, met vele voorbeelden gelardeerd betoog over hoe om te gaan met verlies.

Kernwoorden:
- Luisteren en luisteren, en nog eens luisteren;
- Verlies niet verwerken (het gaat nooit over) maar ervaren;
- Realiseer je dat dat veel energie kost en tot langdurige vermoeidheid kan leiden.
- Volledige openheid betrachten naar de naasten, ook naar de kleinsten;
- Bereid je voor tijdens het leven, als je dood bent is het te laat.

Naar mijn idee hoort zijn boek 'Helpen bij verlies en verdriet' in ieder huis in de boekenkast, want vroeg of laat krijgen we er allemaal mee te maken.

Namens het bestuur van Hospice Dronten,
Hans Koch

Activiteiten in en rond het hospice

In september is ook dit jaar weer de jaarlijkse bbq georganiseerd voor onze vrijwilligers. Zet een leuke groep mensen bij elkaar, voeg daaraan toe een mooie locatie, swingende muziek en mooi weer en je hebt de ingrediënten voor een geslaagde vrijwilligersbijeenkomst. Wat was het weer een geweldige avond! Waar de weersvoorspellingen ronduit slecht waren viel de eerste drup regen pas toen de laatste vrijwilliger naar huis ging. Op de achtergrond speelde de coverband Amplifour, die geheel belangeloos muziek van toen en nu speelde. Een enkeling waagde zelfs een dansje en zo nu en dan werd er luidkeels meegezongen! De laatste groep gestarte collega's werd in het zonnetje gezet en kregen hun certificaat overhandigd. Aan het einde van de avond werd er een leuke attentie uitgedeeld. Deze hebben we kunnen kopen door giften van familieleden van onze gasten. Al met al kunnen we terugkijken op een gezellige dag.

Op 3 oktober mochten we vieren dat ons hospice negen jaar bestaat. Er was een traktatie in de vorm van een grote taart voor onze vrijwilligers. Dankzij onze vrijwilligers kan dit hospice bestaan en kunnen onze gasten liefdevolle zorg ontvangen in de laatste fase van hun leven.

In september is er een in-company training van VPTZ verzorgd voor alle vrijwilligers van hospice Dronten. Dit was een eendaagse scholing in de open hof inclusief lunch. Hieronder volgt een impressie van een vrijwilliger:

"De afgelopen tijd hadden wij als vrijwilligers de mogelijkheid om een training te volgen van VPTZ. Het was in Dronten, dus in de buurt. Het thema was: 'Werken vanuit de bedoeling'. De bedoeling is dat onze gasten het optimaal hebben bij ons in het hospice. We keken naar een de "verdraaide organisatie". Je raakt binnen een hospice gemakkelijk van de leefwereld in de systeemwereld. Meestal werkt het in de omgekeerde richting. Omdat je met veel vrijwilligers bent is het goed om met elkaar naar deze "verdraaide organisatie" te kijken, de systeemwereld. Maar wat is nu belangrijk voor de gast? Is het systeem leidend of de leefwereld. Dat is het uitgangspunt, ik geef een voorbeeld: Als de handdoeken niet allemaal hetzelfde zijn gevouwen, kun je je afvragen heeft de gast daar last van? Nee, leer ervan en laat het los. Als er iets structureels aan de hand is, dat wel heeft invloed op de gast, neem je verantwoordelijkheid, leer ervan, spreek elkaar erop aan en laat het los. Uiteraard is er veel meer besproken, maar het gaat te ver om dat hier allemaal te benoemen. Ik vind het waardevol dat we als vrijwilligers van het hospice scholingen kunnen volgen. Je leert er veel van en je leert je collega's op een andere manier kennen. Je raakt geïnspireerd en daardoor blijf je gemotiveerd voor het vrijwilligerswerk."

Vrijwilligersbijeenkomst op 9 september bij Ontmoetingspark Buiten!
Klik hier voor de foto impressie

Ik leef in het nu

Interview met Paul

Binnenkomende in de kamer van Paul komt er direct een op het eerste gezicht kwiek ogende en vriendelijke veertigplusser op mij af en stelt zichzelf voor. Natuurlijk doe ik dat ook en na een korte uitwisseling van wie wij zijn komt er een vrijwilligster binnen met de eerder aangeboden koffie en thee. Na wat koetjes en kalfjes val ik met de deur in huis en vraag Paul hoe en waarom hij in het hospice Dronten is beland. Ik begrijp dat Paul eerder verzorging heeft ontvangen vanuit de thuiszorg en pas daarna in het hospice terecht is gekomen.

Paul “Ik ben eerder gediagnosticeerd met kanker, later bleek dat er sprake was van uitzaaiingen en werd de zorg steeds intensiever. De dames van de thuiszorgorganisatie vertelden mij dat er ook nog zoiets was als een hospice. In eerste instantie was dat voor mij een brug te ver. Dat kwam ook omdat ik geen goed beeld had van wat een hospice nu eigenlijk werkelijk is. Sommige vrienden dachten zelfs dat het hospice een soort mortuarium is. Ik dacht op mijn beurt dat het een soort ziekenhuis is waar de mensen vooral komen om dan meestal algauw te sterven. De meiden van de zorg vertelden mij echter dat het hospice niet alleen maar is voor oude mensen die er komen om te sterven en er ook is voor bijvoorbeeld jongere mensen die hoewel in de palliatieve fase van hun leven zijn beland toch zeker ook vooral nog willen leven. Het is een misperceptie die veel mensen hebben. Ik ben hier toch ook echt om binnen het hospice te leven. De optelsom van wat mij werd verteld, de mooie verhalen en de uitleg op de website en het feit dat de mantelzorg voor mijn omgeving ook steeds intensiever werd heeft mij doen besluiten om naar het hospice te gaan.”

Voor mijn gevoel geeft Paul aan dat hij zich goed realiseert waar hij staat, dat zijn leven eindig is en dat veel eerder dan hij zou willen. Tegelijkertijd geeft Paul ook aan dat hij allereerst nog in het leven staat en het hospice past bij dit deel van zijn leven. Ik ben onder de indruk en zeg hem dat dit een bijzonder deel van zijn leven is. “Dat is het ook, ik moest vooral wennen dat ik niet alles zelf meer kan en ik op een knopje druk om van alles geregeld te krijgen. Soms vind ik dat nog steeds moeilijk. En toch is naar het hospice gaan de beste keuze die ik heb gemaakt.” Als ik opmerk dat zijn kamer best groot is reageert Paul instemmend: “Het is een normale kamer met een behangetje en een schilderijtje, sterker nog je kunt je kamer echt personaliseren met je eigen spulletjes. Het is eerder een kamer van een verpleeghuis dan van een ziekenhuis.” Paul lacht en geeft aan dat het niet vreselijk en eng is om hier te zijn, zoals sommige mensen wel denken en eerder ook tegen hem hebben uitgesproken. Die mensen zouden eens moeten gaan kijken op de open dagen van het hospice.”

Ik vraag Paul hoe het zit met de verzorging in het hospice? “Die is prima. Wil je veel aandacht hebben dan krijg je die, wil je met rust gelaten worden dan gebeurt dat ook. Je krijgt de zorg die je nodig hebt.” Paul vervolgt: “Je hebt hier twee soorten verzorgenden, natuurlijk de groep verplegenden, die ik deels ook al kende van de thuiszorg, en daarnaast is er een grote groep vrijwilligers die bij je langskomen met het eten, je helpen met allerlei dagelijkse dingetjes en als jij dat wilt ook een praatje met je aangaan. De vrijwilligers helpen soms ook de verpleegkundigen, bijvoorbeeld bij mensen die in of uit het bed geholpen moeten worden.” Ik vraag Paul hoeveel zorgmomenten hij op een dag heeft en dit blijken er gemiddeld vier tot vijf per dag te zijn. Paul wordt geholpen bij het wassen, er worden medicijnen klaargezet en er zijn de dagelijkse praatjes. Als het nodig is worden mijn benen zelfs gemasseerd door iemand die dit echt goed kan.

Het leuke is dat de mensen echt in jou geïnteresseerd zijn als mens, en heb je daar geen zin in dan heeft de ander dat al snel in de gaten.” ▶

Ik bedenk mij dat er dus ook veel momenten op de dag zijn waarop Paul geen zorg nodig heeft en vraag mij hardop af hoe hij de dag doorkomt? Paul: “Ik verveel mij eigenlijk geen moment, ik ben zelf iemand die van een praatje houdt en zichzelf ook goed kan vermaken. Er is hier ook een gezamenlijke huiskamer en daar kom ik elke dag. Ook daar ontmoet je mensen, niet alleen vrijwilligers, ook anderen. Ik maak ook weleens een praatje met de familie van een andere gast, ik vind dat leuk. Het gaat ook niet altijd over het ziek zijn, we hebben het ook over gewone, dagelijkse dingen. Paul ineens heel enthousiast: “Weet je wat nou leuk is? Dat er ook vrijwilligers zij die echt van koken houden en soms echt iets heel lekkers voor je klaar maken! Dat doen zij ook!” Paul kijkt voor zicht uit en zegt dan dat hij het jammer vindt dat niet iedere gast kan meemaken dat het ook leuk en ontspannen kan zijn binnen het hospice. “Kom je aan het einde van je ziekbed binnen dan ben je vaak bedlegerig en heb je geen idee wat hier allemaal kan.” Ik realiseer mij dat dit soms niet anders is, het is mij wel duidelijk dat Paul een tevreden gast is die zich niet snel zal vervelen.

Ik vraag mij af of hij ook naar buiten mag, hij is hier op dit moment immers toe in staat. Dit mag en doet hij ook weleens. Paul: “Ik had eerder in mijn hoofd zitten dat de deur wel op slot zou gaan, zoals je ook wel ziet in verzorgingstehuizen. Hier mag je wel naar buiten, ik geef dat aan en overleg dat met de coördinator en normaal gesproken is dat dan ook prima. Natuurlijk moet er soms wel bekeken worden of het uitje fysiek haalbaar is of handig is met de nodige zorgmomenten. Die coördinatoren zijn trouwens, naast de vrijwilligers, ook aanspreekpunten. Het mooie is dat je echt iets met hen kunt afspreken en dan gebeurt het ook, zij regelen van alles. Al vertellende wijs krijg ik te horen dat Paul niet alleen maar die ontspannen, tevreden gast is. Hij heeft ook pijn en krijgt hiervoor ook de nodige medicijnen. Paul: “Een deel van mijn lijf doet pijn, in het begin nam ik de medicatie hiervoor zelf, op een gegeven moment begon ik soms te vergeten de medicijnen te nemen. Toen hebben we ervoor gekozen om de inname door de zorgorganisatie binnen het hospice te laten regelen. Dat gaat erg goed, het mooie is ook dat zij als verpleegkundigen een verbinding hebben met het ziekenhuis, waar nodig kijken zij mee waardoor je altijd een optimale inzet hebt van medicatie. Hoewel ik niet helemaal pijnvrij ben is het goed te doen en ben ik dik tevreden. Thuis moet ik zelf de dokter bellen over de medicijnen en moesten deze ook gehaald worden bij de apotheek.” Ik vraag Paul wat voor hem nu echt het grote verschil is tussen thuis zijn en te gast zijn in het hospice? Paul: “Wat ik fijn vind is dat de mensen die bij mij op bezoek komen nu echt de tijd voor mij hebben. Zij hoeven nu even geen wasje te doen, de vaat op te ruimen of een kop koffie te maken. Alles wordt gedaan door de vrijwilligers. Je kunt zeggen dat het samenzijn nu echt fijner is. Niet alleen ik en ook mijn familie, vrienden en kennissen worden hier ontzorgt. Eigenlijk heb ik door het ontzorgen nu meer eigen regie dan thuis. Daar moest ik van alles doen en liep er soms ook weleens iemand rond op het moment dat ik rust wilde, nu geef ik aan wat en hoe ik het wil.”

Paul is jonger dan ik ben en ik vraag mij af hoe hij het mentaal voor elkaar krijgt om te gaan met het feit dat hij in zijn laatste levensfase zit. Ik vind het lastig om te vragen hoe hij dit doet en stel deze vraag met de opmerking erbij dat hij alleen maar hoeft te antwoorden als hij dat wil. Paul geeft echter aan dat hij iemand is die positief is, niet stil kan zitten en vooral in het moment leeft. Paul: “Ik leef in het nu, ik leef niet gisteren, ik leef niet in een verre toekomst en ik probeer vooral zoveel mogelijk nu van de dingen in het leven te genieten, te beleven en te doen. Paul is even stil en vervolgt dan: “Daar haal ik mijn kracht uit. Ik denk zelfs dat anderen dat weten. Natuurlijk baal ik ook wel dat dit mij overkomt en ben ik ook weleens echt verdrietig, ik ben boos en vindt het veel te vroeg en dit alles tegelijk. Ik weet ook dat ik dit niet kan veranderen, ik maak er het beste van.” In het gesprek komen we nu dicht bij wie Paul is, hij vervolgt: “Ik heb altijd wat moeite gehad met geloof, om dat een goede plek te geven in mijn leven, ik geloof er vooral in dat je mensen moet laten zijn wie zij zijn, ik hou niet van waardeoordelen over anderen.

Mijn vader zei altijd, leef het leven en probeer er iets moois van te maken, dat doe ik tot de dag van vandaag.”

Vrienden van Hospice Dronten

We hebben drukke weken achter de rug met de voorbereidingen, het regelen en organiseren van de Week van het Hospice! In het bestuur overlegd wat gaan we doen, wat kunnen we -nog meer- doen? Natuurlijk de appel- en perenverkoop in het winkelcentrum, als aftrap. Vergunning aangevraagd bij de gemeente, vrijwilligers gevraagd om te helpen, Moellies gevraagd voor koffie, telefoon opgeladen voor de pintransacties, folders gemaakt en via de social media en plaatselijke kranten bekend gemaakt dat 'we' er weer staan. En natuurlijk Peter Ham die weer aanbood de appels en peren te sponsoren! Peter bedankt!! Vrijdagmiddag met het bestuur de appels en peren ingepakt, en hulp uit onverwachte hoek, de ouders van Peter, allebei boven de 80 hielpen enthousiast mee, TOP!

Dinsdag de lezing in Open Hof, vele belangstellenden, er moesten stoelen bijgezet worden om een ieder een plaats te geven. Meerdere positieve berichten bereiken ons: waardevolle avond, wat een spreker is 'die man' boeiend van het begin tot het einde!

Woensdagavond een nieuwe activiteit. In goede samenwerking met Leisure World Fitness -dé sportschool van Dronten- een Spinningmarathon georganiseerd. Twee uur fietsen voor het goede doel. Deelnemers konden een fiets reserveren waar wij 100 euro per fiets voor vroegen. Bij de start waren alle 27 fietsen bezet! Meerdere deelnemers hadden in eigen kring, of buurt/straat een sponsorwervingsactie opgezet, met fantastische resultaten! De duurste fiets bracht 350 euro op!

Uiteindelijke resultaat, bijna 4000 euro aan toezeggingen! We gaan zeer waarschijnlijk volgend jaar deze activiteit herhalen, wat een enthousiasme en wat veel lieve mensen die ons hospice een warm hart toedragen!

Het jaar is nog niet om en wij weten dat er nog meer acties op stapel staan, er komt nog een bridgedrive aan en de Kerstloop heeft Hospice Dronten als goed doel opgenomen bij de inschrijving, kortom onze doelstelling van €30.000 'ophalen' gaat zo goed als zeker ook dit jaar weer lukken!

De borden die u aantrof aan de lantaarnpalen in het dorp met daarop de tekst: ALLE DONATEURS BEDANKT! Is van harte gemeend, wij zijn blij met alle vrijwilligers, donateurs en gulle gevers!

Met hartelijke groet,
Piet Bleeker, voorzitter Vrienden van Hospice Dronten

Ernst Grootoonk (r) reikt de cheque, met de opbrengst van de Leisure World Spinningmarathon, uit aan Piet Bleeker.

Doneren

Mocht u Hospice Dronten willen steunen, dan kan dat door een bedrag te doneren op:

- IBAN NL77 RABO 0119 7726 20
- t.n.v. Stichting Vrienden van Hospice Dronten.

Doneren kan ook via onderstaande QR code.